

EKE HÍRLEVÉL

Egyházi Könyvtárak Egyesülete

8200 Veszprém, Jutasi út 18/2

VII. évfolyam 2010/3. sz.

Kedves Kollégák, az EKE 2004 óta folyamatosan megjelenő Hírlevelét megújult formában tesszük közzé. Reméljük, hogy kiadványunk, amely sokak közös munkájából jön létre, mindenkinek elnyeri majd tetszését.

Az EKE Hírlevelébe továbbra is várjuk a beszámolókat az aktuális programokról, eseményekről, melyeket szívesen megosztanának a Kollégákkal.

Címünk:

Sapientia Könyvtára: biblio@sapientia.hu

ELNÖKI BESZÁMOLÓ AZ ELMÚLT HÁROM ÉVRŐL

■ Tisztújító közgyűlésre gyűltünk össze, ennek ellenére nem kívánom részleteiben áttekinteni az elmúlt három évet, legfeljebb néhány kulcsmozzanat és néhány tanulság felidézését látom indokoltnak, inkább utalás jelleggel. Kitűnő Hírlevelünk van, amely egy elnöki visszatekintésnél többet képes megörökíteni, többek között a háttérben, könyvtárainkban folyó munka jellegét. Mert ahogy az egyházak gyülekezeteikben és gyülekezeteik által élnek, úgy az EKE súlya is könyvtárainkban, és az olvasókkal való találkozások során méretik meg. Az elmúlt három év történetünk talán legnehezebb időszaka volt, váratlan, intézményeink sorsát alapjaiban érintő változásokkal, gazdasági megrázkódtatással, lemondással, soron kívüli tisztújítás-

sal, az elnökség sikeres érdekérvényesítésével, anyagi gondjaink viszonylagos enyhülésével, amely sok intézmény számára lehetővé tette a folytatást, de mégis, igen sok helyen fájdalmas változásokat hozott, elbocsátásokkal, összevonásokkal, a szolgáltatások szűkítésével járt.

Talán a legújabb két kilépés sem független ettől a helyzettől: a fenntartók inkább az összevonást látják észszerűnek, mint az intézmények működtetését, fejlesztését, életképességének biztosítását, a nehéz körülmények ellenére. De

az ország egészére is minden bizonnyal érvényes, hogy a demokratikus fordulat óta a legválságosabb három esztendőt éltük át, és ez a párhuzam ismét annak az evidenciának köszönhető, melyet már volt alkalmam ebben a körben kifejteni: a könyvtárak sorsa a lehető

legérzékenyebben tükrözi a könyvtárakat fenntartó társadalom helyzetét. Legutóbbi közgyűlésünkön az alábbi mondattal indokoltam a jövőre vonatkozó (mérés-kelt) optimizmusomat. „Bármit hozzon is a következő országgyűlési választás, azonnali anyagi bőséget bizonyára nem fog hozni, de aligha várható, hogy az egyházi gyűjteményeket további sérelem érje, van tehát esély a lassú konszolidációra.”

Ennek érdekében az elmúlt napokban megtettem amit tehettem: találkoztam Halász János debreceni alpolgármesterrel, a Nemzeti Erőforrás Minisztérium államtitkárával és az ő ösztönzésére írásban kértem a jövő évi költségvetés számunkra előrelépést biztosító szakmai előkészítést, és az állami testvér intézményekkel minden vonatkozásban azonos elbánást.

Az elmúlt három évben Istennek Hála, nemcsak válságok és nehézségek sújtottak ránk, szép feladataink, ünnepeink és közösségi élményeink is lehettek. A 2008-as esztendő a Biblia Éve jegyében telt egyházainkban és intézményeinkben. Hírlevélünk a bizonyossága annak a szerteágazó munkának, amelyet a nagy cél érdekében végeztünk az ország minden pontján és a Széchényi Könyvtárban. A rendkívül

jó légkörű egri közgyűlés után Gyulaférváron minden idők talán legjobban sikerült szakmai találkozásán vehettünk részt, a magyarság egységét erősítő közeget, amely azt is világossá tette, hogy az igazán jó közérzetet a vendégszeretet, és a vállalt értékek közössége biztosítja.

Ha ünnepeinkről esik szó, nem mellőzhetem az Egyesülés alapítása 15. évfordulója alkalmából 2009. november 10-én a Ráday Kollégiumban egyházi vezetőink és vendégeink jelenlétében rendezett konferenciát. Kiváló előadókat hallottunk, az elmondottakból össze is állt egy kötet anyaga, a szerkesztés munkáját elvégeztem, csupán

annyi történt, hogy nem kaptuk meg azt az NKA támogatását amire számítottunk, a számos fényképfelvétellel történő, szokásos EKE füzeteknél elegánsabb, kisebb könyv terjedelmű kiadáshoz. Megjelentetését minden körülmények között vállalom. Ha a rövidesen nem sikerül külső forrást találnunk, kénytelenek leszünk szerényebben, esetleg illusztrációk nélkül közreadni, ha úgy sem telik, akkor kiadjuk intézményeink összefogásával, de ha másként nem megy, akkor kiadja egyedül Debrecen.

Gáborjáni Szabó Botond

